

Sygn. akt *IV U 770/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku E. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania E. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28/05/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 28/05/2018 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje E. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 marca 2018r do 29 lutego 2020r oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U 770/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z 19 lutego 2019 r.

Decyzją z dnia 28 maja 2018 r. , znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił E. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 maja 2018 r. E. C. nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od przedmiotowej decyzji złożył E. C. wnosząc o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając swoje stanowisko, podał argumentację tożsamą z zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. C. przyznano prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 listopada 1998 r. Prawo do renty było wielokrotnie przedłużane. Ostatnie prawo do renty zostało przyznane wnioskodawcy do 28 lutego 2018 r. Wnioskodawca złożył ponowny wniosek o przyznanie prawa do renty pismem z dnia 1 lutego 2018 r., oświadczając,

że nie pracuje. E. C. z zawodu jest spawaczem. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego w dniu 11 kwietnia 2018 r. lekarz orzecznik nie stwierdził u wnioskodawcy niezdolności do pracy. Wnioskodawca złożył sprzeciw od przedmiotowego orzeczenia do Komisji Lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 22 maja 2018 r. również nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy. Opierając się na orzeczeniu Komisji Lekarskiej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(akta rentowe)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy E. C., w szczególności czy jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, kiedy powstała przedmiotowa niezdolność oraz czy nastąpiła istotna poprawa lub istotne pogorszenie zdrowia wnioskodawcy do czasu badania, sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych kardiologa, chirurga ortopedy, neurologa – specjalisty medycyny pracy.

Biegły sądowy specjalista chorób wewnętrznych kardiolog, w opinii sądowo – lekarskiej z dnia 14.11.2018 r. stwierdził u wnioskodawcy : stabilną chorobę wieńcową – postać mikronaczyniowa, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia gospodarki lipidowej. W przedmiotowej opinii biegły stwierdził, że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy związanej z dużym wysiłkiem fizycznym (jako spawacz) na okres 2 lat, tj. do lutego 2020 r.

(opinia sądowo – lekarska k. 14 – 15)

W opinii sądowo – lekarskiej z dnia 14.11.2018 r. biegły z zakresu ortopedii rozpoznał u wnioskodawcy cechy choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa – mało nasilone. Biegły uznał, że odwołujący jest zdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Biegły z zakresu neurologii, w opinii sądowo – lekarskiej z dnia 14.11.2018 r., rozpoznał u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym w okresie pełnej remisji manifestacji klinicznej. Pod względem neurologicznym wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Biegły sądowy z zakresu medycyny pracy stwierdził, że z punktu widzenia orzecznictwa medycyny pracy ustalenia biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii są zasadne. Biegły z zakresu medycyny pracy podziela wniosek biegłego kardiologa co do istnienia u wnioskodawcy częściowej niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami, okresowo, do lutego 2020 roku.

(opinia sądowo – lekarska k. 10- 13)

Przedmiotowy stan faktyczny ustalono w oparciu o przytoczone powyżej dowody. Opinie biegłych specjalistów są jasne, pełne, sporządzone przez osoby uprawnione i posiadające odpowiednie kwalifikacje do ich wydania. Przedmiotowe opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji medycznej oraz wywiadu zawodowego. Sąd w całości podziela sformułowane w nich wnioski.

Dowody z dokumentów zostały w całości uznane za wiarygodne albowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała tychże dokumentów co do ich rzetelności i prawdziwości faktów w nich stwierdzonych. Również Sąd z urzędu nie dopatrywał się konieczności zakwestionowania przedmiotowych dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2018.1270) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokości tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności

do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawcę.

Niezdolność do pracy została określona w art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z cytowanymi przepisami osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej strony zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Odnosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jest nieprawidłowe. Podstawą wydania zaskarżonej decyzji było orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS stwierdzające, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Sąd Okręgowy przeprowadził weryfikację przedmiotowej decyzji, opierając się w tej mierze na opiniach biegłych sądowych. Biegli jednoznacznie wskazali na jakie schorzenia cierpi wnioskodawca i jakie dolegliwości są z nimi związane. W opinii sądowo – lekarskiej biegły z zakresu medycyny sądowej, uwzględniając wnioski biegłego z zakresu kardiologii, stanowczo stwierdził, że schorzenia wnioskodawcy powodują naruszenia sprawności organizmu w stopniu, który uzasadnia niezdolność do pracy w stopniu częściowym. Oceniając niezdolność do pracy oraz jej stopień wzięto pod uwagę wywiad zawodowy wnioskodawcy. Wyuczonym zawodem E. C. jest spawacz. Z uwagi na cierpiące schorzenia kardiologiczne, wnioskodawca jest niezdolny do pracy związanej z dużym wysiłkiem fizycznym. Praca spawacza została zaliczona do prac, których wykonywanie wiąże się z dużym wysiłkiem fizycznym, stanowiącym zagrożenie dla zdrowia powoda ze względów kardiologicznych. Częściowa niezdolność do pracy wnioskodawcy została oznaczona na okres 2 lat, tj. do lutego 2020 r.

Mając powyższe na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że odwołujący spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 marca 2018 r. do 29 lutego 2020 r. Dlatego też, zaskarżoną decyzję należało zmienić w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

W ocenie Sądu organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w trybie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS gdyż dopiero w postępowaniu sądowym ostatecznie doszło do wyjaśnienia sprawy.